

ת"פ 58389/02/21 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד ירון נהדר מלכה- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 58389-02-21 מדינת ישראל נ' מלכה

בפני בעניין:	כבוד השופט יניב בן הרוש המאשימה	מדינת ישראל-תביעות נגב ע"י ב"כ עוה"ד ברק ברד
נגד הנאשם		ירון נהדר מלכה-בעצמו ע"י ב"כ עוה"ד רז מורגן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע ביום 9.6.2023 בעבירה של ניסיון הסעה שלא כדין של תושב זר השוהה בישראל שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 + סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 5.5.2019 הגיע הנאשם למעבר "מצודת יהודה" כשהוא נוהג ברכב משטחי האזור לכיוון מדינת ישראל, כשלצדו יושב מר גבריאל חיון ובמושב האחורי תושב שטחים. בנסיבות האמורות משניגשה הבודקת הביטחונית לרכב וביקשה מהם להזדהות, נמצא כי תושב השטחים אינו מחזיק באישור כניסה ושהיה בישראל כדין.

תמצית תסקיר שירות המבחן

3. בתסקיר שירות המבחן מיום 20.11.2022, נסקרו אורחות חיי הנאשם, וניכר כי הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי, בן 52 נשוי ואב לשני ילדים בוגרים, עובד כמפקח בניה ב"שרונים" ועדה מרחבית לתכנון ובניה ונוסף עוסק בתיווך. הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו ותיאר כי אסף ברכבו פועלים לצורך ביצוע עבודות שיפוץ בביתו ולא בחן באופן מלא את מצבו של הנוסע. לדבריו, מאז ביצוע העבירה לא חזר על מעשיו הפליליים. שירות המבחן התרשם כי מעשה העבירה הינו חריג למאפייניו. הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי לא שיתף במקום עבודתו אודות ההליך הפלילי המתנהל נגדו ולכן לא מסר מסמך אודות פגיעה קונקרטיה בתעסוקתו. עם זאת, הביע חשש כי הרשעתו תפגע באפשרויות קידום תעסוקתי נוכח שמדובר בתפקיד בשירות הציבורי. שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעת הנאשם משום שלהערכתו הרשעתו תהווה פגיעה קונקרטיה בעבודתו כמתווך באפשרויות קידום בעבודתו. עוד המליץ להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 150 שעות, אשר יהיה בהם בכדי

עמוד 1

להקטין את הסיכון להישנות ביצוע העבירה.

טיעוני הצדדים

4. **ב"כ המאשימה** הגישה טיעונים לעונש בכתב (ת/1) ואת רישומו תעבורתי של הנאשם (ת/2). בטיעוניה תיארה את העבירות שבוצעו על ידי הנאשם והערכים המוגנים בהם פגע לרבות סיכון ביטחון המדינה ושלום הציבור. טענה כי קיימת פגיעה משמעותית בערכים המוגנים. התנגדה לביטול הרשעת הנאשם נוכח חומרתה עבירה, לא כל שכן בנסיבות בהן לא הצביע על נזק קונקרטי בעבודתו הנוכחית ובשים לב כי עיסוקו בתיווך הינו משני. עתרה למתחם ענישה ראוי הנע בין 1-6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, ולעונש ברף התחתון של המתחם לצד מאסר מותנה, קנס ופסילה.

5. **ב"כ הנאשם** עתרה לביטול הרשעת הנאשם בטענה שהרשעתו עלולה לפגוע במקום פרנסתו ובאפשרויות קידום עתידיות. תמכה טענותיה במסמכים (נ/1 - נ/4) ובמסמך נוסף שהוגש לנט המשפט לאחר הדיון וכן הפנתה לפסיקה. הפנתה להתרשמות שירות המבחן כי הרשעת הנאשם עלולה לפגוע באפשרויות תעסוקתה עתידיות ובאופן קונקרטי בעבודתו כמתווך. לדבריה, הנאשם לא שיתף במקום עבודתו בדבר ההליך הפלילי המתנהל נגדו מחשש שיוביל לסיום העסקתו. על אף האמור, לאחר הדיון התקבל מסמך המעיד על פגיעה ממשית במקום עבודתו הנוכחי. לטענתה, השתת מאסר בפועל, גם בדרך של עבודות שירות, תוביל לפיטוריו המידיים של הנאשם ולקריסת המשפחה, בשים לב לכך שהנאשם הוא המפרנס העיקרי וכי ילדיו סמוכים על שולחנו.

6. הנאשם בדבריו, ציין כי מבין את חומרת העבירה ושיתף: **"על דעת עצמי לא הייתי מעלה על דעתי להסיע שב"ח, זה קרה במקרה שזה יצא ככה. אני נסעתי דרך האזור הזה, שאלתי כל הזמן אם יש להם אישורים והוא אמר שכן. אני לא בדקתי פיזית את האישור, אני לא יודע אם הייתי יודע לזהות את האישור"**. הוסיף לשתף בתחושתו כי יידבק בו כתם. ציין כי הגם שלא סיפר למעסיקו עד היום אודות ההליך המשפטי המתנהל נגדו, יפנה למעסיקו בבקשה לקבל מסמך המעיד על פיטוריו לאלתר במקרה שיורשע.

קביעת מתחם העונש ההולם

7. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם:

8. הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם במקרה זה הינם פגיעה בשלום הציבור ובטחון, לצד פגיעה בתכלית חוק הכניסה לישראל, המאפשרת למדינה שמירה על גבולותיה ומניעת כניסת זרים לשטחה ללא אישור, מנימוקים ביטחוניים, חברתיים וכלכליים.

9. מידת הפגיעה בערכים הללו הינה ברף הנמוך, משום שמדובר בעבירת ניסיון להסעת שב"ח, מקום בו הסיע

הנאשם שוהה בלתי חוקי יחיד בתוך שטחי הרשות, כאשר נעצרו במחסום על ידי הבודקת הביטחונית, ומבלי שנכנסו לשטחי מדינת ישראל.

מדיניות הענישה הנוהגת:

10. נקודת המוצא בקביעת העונש הראוי היא העונש שקבע המחוקק לעבירות מסוג זה - שנתיים מאסר.

11. ברע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל פ"ד נו(1), 769 נקבע כי :

"דבריו של המחוקק וקולם של הפיגועים מחייבים את בתי המשפט לאחוז היום באמות מידה עונשיות מחמירות מאלה שבהן החזיקו לפעמים בעבר. [...] אם אין עומדות לעבריין נסיבות יוצאות מגדר הרגיל, יש לגזור עליו - ואפילו הוא אדם מן הישוב שעשה מעשיו מתוך תמימות או מחמת צורך דוחק כלשהו - עונש מאסר לריצוי בפועל בלי מתן אפשרות להמירו בעבודות שירות"

12. מאוחר יותר, ברע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12/02/06) סייג בית המשפט קמעא את הקביעה הנחרצת בעניין ח'טיב לגבי חובת עונש מאסר מאחורי סורג ובריה, וקבע כי:

"על דרך העיקרון תישמר מדיניות הענישה המחמירה בכל הנוגע לעבירות הקשורות בכניסתם של שוהים בלתי חוקיים משטחי האזור לישראל. נבהיר עם זאת, כי המדיניות אינה מכתובה עונש מאסר [...] כל מקרה יוכרע בהתאם לנסיבותיו ובהתאם לטעמים ולתכליות של מדיניות הענישה שנקבעה".

13. ניתן לסכם ולומר כי הגם שעונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה הוא תוצאה מסתברת של עבירות העסקה, הלנה והסעה של שוהה בלתי חוקי, הרי שהוא אינו תוצאה הכרחית, וכי יש לבחון כל מקרה לגופו, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה ולנסיבות מבצע העבירה. ראו בעניין זה ע"פ 2210/11 באזין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.03.11):

"לאור תכליתן הביטחונית והתוצאות הרות האסון העלולות לנבוע מהן, יש להטיל על אדם שהורשע בביצוען - ככלל ובכפוף לבחינתו האינדיבידואלית של כל מקרה ומקרה - עונש מאסר בפועל, מבלי שתינתן האפשרות להמירו בעבודות שירות"

14. בכל הנוגע ליישום המבחנים הקשורים בנסיבות ביצוע העבירה נקבע ברע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12/02/06) כי :

"משקל רב יש ליתן, כמובן, לנסיבות ביצוע העבירה ולמניעיו של העבריין, ובייחוד נתחשב בסיכון שיצר הנאשם לשלום הציבור. כך, למשל, פלוני שבעצמת עיניים הסיע אדם זר משטחי האזור אל תוך ישראל, נוטל על עצמו סיכון רב שכן אין לו כל ערובה כי הנוסע אינו נושא עמו מטען חבלה. פלוני יישפט אפוא לחומרה ומדיניות הענישה תיושם עליו במלואה. שונה הוא עניינו של אלמוני, המסיע בן משפחה או חבר קרוב. אמת, אלמוני אינו פטור מעונש, ואפשר אף כי יש להטיל עליו עונש מאסר, אך מנגד לא נוכל לומר כי ראוי לאכוף

עליו את מדיניות הענישה במלוא עוצמתה."

15. אשר על כן יש להבחין בקביעת המתחם בין הסעה של שוהה בלתי חוקי, אותו הנאשם מכיר היכרות מוקדמת, לא כל שכן משמדובר בחבר או קרוב משפחה, לבין הסעה של שוהה בלתי חוקי, שאינו מוכר לנאשם, ואין ביכולתו של הנאשם לדעת שמא מדובר בשוהה בלתי חוקי שעלול לבצע פיגוע, או במי שנמצא בארץ על מנת לבצע עבירות פליליות. עוד יש להבחין בין הסעה משטחי הרשות עצמה אל תוך ישראל לבין הסעה מתוך מדינת ישראל אל מקום אחר בשטחי המדינה.

16. בכל הנוגע לענישה הנוהגת, והגם שהמנעד רחב, מצאתי לציין את פסקי הדין הבאים: רע"פ 8191/09 **קריספי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (08/01/07), שם הטיל בית המשפט 3 חודשי עבודות שירות בגין עבירה של העסקת שב"ח למשך יומיים. רע"פ 818/13 **אבו חאמד נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (03/04/13), שם דובר במי שהורשע בהעסקת תושב זר במוסך שבבעלותו, והוטלו עליו 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. עפ"ג (מרכז) 57350-01-15 **חרז נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (10/05/15), שם הורשע המערער בהעסקת תושב זר בשטח חקלאי, ונדון ל-31 ימי מאסר בפועל. ת"פ 47493-03-18 **מדינת ישראל נ' ג'אברין** [פורסם בנבו] (13.4.22) שם נקבע בעניינו של מי שהסיע 4 שוהים בלתי חוקיים, מתחם ענישה הנע בין חודשיים מאסר ל-10 חודשי מאסר. ת"פ 39234-04-12 **מדינת ישראל נ' אבו דיאב** [פורסם בנבו] (28.8.15) שם קבע בית המשפט בעבירת הסעת שב"ח מתחם עונש הנע בין מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 9 חודשי מאסר. וכן ת"פ 8630-03-13 **מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן** [פורסם בנבו] (30.12.13) שם קבע בית המשפט מתחם ענישה של 3-9 ח' מאסר בגין עבירת הסעת שב"ח.

17. באופן רגיל, מתחם העונש ההולם בעבירות של הסעת שב"ח ראוי שינוע בין 6-1 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות. זאת משום שנקודת המוצא בקביעת עונשם של מסיעי שוהים בלתי חוקיים היא העונש בעניינים של השוהים הבלתי חוקיים עצמם. ברע"פ 3173/09 **פארגין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (5.5.09) נקבע לגבי המסיעים, המלינים והמעסיקים כי חטאתם עולה על זו של השוהים הבלתי חוקיים עצמם שכן: "חוטאים הם ומחטיאים את הרבים, ומכאן גישת המחוקק שהחמירה עמהם". בית המשפט חזר על עקרון מנחה זה אף ברע"פ 2789/13 **מדינת ישראל נ' חמדי** [פורסם בנבו] (04.08.13). בה בעת, ברע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (08.12.14), ולאחרונה אף ברע"פ 1195/22 **אשחאדאת נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (27.12.22), נקבע כי מתחם העונש של שוהה בלתי חוקי שנכנס לצרכי פרנסה ושלא ביצע עבירות נלוות, הינו ממאסר על תנאי ועד חמישה חודשי מאסר. אשר על כן, הן משיקולי שוויון, הן משיקולי הגינות והן משיקולי הרתעה, ככלל על מתחם ענישה בעניינם של המלינים, המעסיקים והמסיעים להיות חמור יותר משל מתחם הענישה בעניינם של השוהים הבלתי חוקיים עצמם.

18. עם זאת, בענייננו הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה במקרה זה הן חריגות:

א. ענייננו בעבירת **ניסיון** להסעת שב"ח. הנאשם הסיע שוהה בלתי חוקי יחיד, בתוך שטחי הרשות ונעצר במחסום על ידי הבודקת הביטחונית. כך שלמעשה לא נכנס אל תוך שטחי מדינת ישראל.

ב. לא נגרם נזק ממעשי הנאשם ובנסיבות המקרה דן אף הנזק הפוטנציאלי הינו מרוחק, בנסיבות בהן

נעצר על ידי בודקת ביטחונית, טרם כניסתו אל תוך שטחי המדינה. דהיינו, הלכה למעשה האדם אותו הסיע הנאשם ברכבו, לא שהה בתוך שטחי ישראל ומעמדו הפוטנציאלי כשוהה בלתי חוקי לא יצא מן הכוח אל הפועל.

ג. לצד האמור, הנאשם הינו המבצע העיקרי והסיע שוהה בלתי חוקי שאינו מכיר.

19. נימוק נוסף לכך שבעניינו ראוי שמתחם העונש בעניינו יחל במאסר על תנאי, נטוע במכניזם לקביעת מתחם העונש בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין. על מנת לקבוע מתחם עונש שתחתיתו מאסר על תנאי, יש מקום כי הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה יהיו ברף הנמוך. בעניינו, במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין, נתתי דעתי לכך שמדובר בעבירת ניסיון של הסעת שב"ח יחיד. קרי, השב"ח לא נכנס אל תוך גבולות, כך שמדובר בנסיבות ביצוע ברף נמוך. ומשאלו הם פני הדברים מתחם ענישה שתחתיתו מאסר על תנאי יהלום את מעשי הנאשם בנסיבות מקרה זה.

20. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, ולאחר שקבעתי כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה נמוכה בנסיבותיו המיוחדות של המקרה דנן, הרי שאני קובע כי באופן חריג ביחס לעבירות הסעת שב"ח, מתחם העונש במקרה מיוחד זה, נע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, זאת לצד רכיבי ענישה אחרים.

סוגיית אי הרשעה

21. בהתאם לסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, לסעיף 1(2) לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, ולסעיף 71א לחוק העונשין, בית המשפט מוסמך ליתן צו מבחן או צו לשירות לתועלת הציבור, תוך הימנעות מהרשעה.

22. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337, נקבע, כי משהוכח ביצועה של עבירה, יש להרשיע את הנאשם, זולת מקרים יוצאי דופן בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. זאת על מנת שלא לפגוע בחובת מיצוי הדין עם עבריינים (ראו ע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני** [פורסם בנבו] (17/08/00)), וכן על מנת שלא לגרום לפגיעה מהותית בעקרון השוויון בפני החוק ובשיקולי ענישה אחרים, (ראו ע"פ 1082/06 **מיכאל שוראקי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (20/06/06)).

23. ההלכה היא כי על המבקש לבטל את הרשעתו, הנטל להוכיח כי מתקיימים בעניינו שני תנאים מצטברים. התנאי הראשון, הוא שסוג העבירה מאפשר בנסיבות המקרה לבטל את ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים אשר בניהם, התועלת שתושג לאינטרס הציבורי חברתי מההרשעה. התנאי השני, הוא שההרשעה תוביל לפגיעה חמורה בשיקומו (ע"פ 4318/20 **מדינת ישראל נ' אלון חסן** [פורסם בנבו] (18/04/21)).

24. בכל הנוגע לתנאי **הראשון**, הרי שעל פני הדברים עבירת הסעת שב"ח בנסיבות בהן מדובר בשב"ח שאין לנאשם היכרות מוקדמת עמו, הינה מסוג העבירות בהן ככלל אין לבטל הרשעה. בעניין זה, ראו למשל רע"פ 1119/18 **חסן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (09/05/18) (להלן: "עניין חסן"). עם זאת, מקום בו מדובר בעבירה של ניסיון להסעת שב"ח יחיד, בנסיבות בהן השב"ח נעצר במחסום ולא נכנס למדינת ישראל, הרי שפוטנציאל הנזק הגלום בעבירות אלה בשל הסיכון הביטחוני לתושבי המדינה נמוך.

25. עיינתי בפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה בטיעוניה, המצוינת לעיל בעניין חסן, אולם שם דובר על הסעת שני שב"חים בתוך מדינת ישראל בעוד שבעניינו מדובר בניסיון להסעת שב"ח אחד שבפועל לא נכנס לישראל. לא זו בלבד, אלא שנסיבותיו האישיות של הנאשם שם שונות מעניינו, משום שנקבע כי לא הוכחה פגיעה חמורה בתעסוקתו העתידית, לא כל שכן נזק קונקרטי. על כן סבורני כי לא ניתן להקיש ממקרה זה לעניינו.

26. ב"כ הנאשם הפנתה לרע"פ 5861/11 **יצחק דניאלי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (18/08/11) שנסיבותיו חמורות מעניינו, שם נדון מי שהעסיק במשך חודשיים שוהה בלתי חוקי, והסיע אותו מן הגבול ובחזרה. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והרשיע את המבקש בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, הודאתו שבאה לאחר ניהול הליך הוכחות חלקי ומשנקבע כי לא יפגע המשך עבודתו ככבאי. בית המשפט העליון דחה את בקשת המבקש תוך שנקבע כי **במקרים נדירים וחריגים ניתן לשקול אי הרשעה בעבירות דומות**. עוד הפנתה לע"פ 2738/08 **מדינת ישראל נ' יוסף** [פורסם בנבו] (21/01/09) שם נדחה ערעור המדינה על ביטול הרשעת הנאשם שהסיע שב"ח לביתו על מנת שיבצע עבורו עבודה. נקבע כי מדובר בעבירה שנעברה באופן חד פעמי למטרת הבאת פועלים לביתו ובהתייחס למכלול הנתונים, אין להניח כי הדבר ישנה.

27. עוד בעניין ביטול הרשעה בעבירות דומות ראה ת"פ 18086-03-10 **מדינת ישראל נ' אל עמורי** [פורסם בנבו] (12/07/12), שם בוטלה הרשעתו של נאשם שהסיע שב"ח משנקבע כי הרשעתו עלולה לפגוע במקור פרנסתו כנהג רכב ציבורי. בת"פ 62664-07-14 **מדינת ישראל נ' אריאל אסולין** [פורסם בנבו] (15/06/16), בוטלה הרשעתו של נאשם שהעסיק שב"ח למשך שבועיים. ת"פ 55205-12-15 **מדינת ישראל נ' שבתי** [פורסם בנבו] (08/11/16) בוטלה הרשעת הנאשם שהעסיק 3 שב"חים בעבודות שיפוצים בביתו.

28. אל מול סוג העבירה וחומרתה יש לבחון את התנאי השני שעניינו פגיעה חמורה בשיקום. עיון בתסקיר שירות המבחן מעלה כי הנאשם, בן 52 נשוי ואב לשני ילדים, ומתפקד באורח נורמטיבי. אמנם הנאשם בעניינו לא עבר הליך טיפולי - שיקומי, אולם תסקיר שירות המבחן לא מלמד על נזקקות טיפולית וממילא לא ניתנה המלצה טיפולית בעניינו. שירות המבחן התרשם כי מדובר בנאשם אשר מעשה העבירה הינו חריג למאפייניו. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, ומאז מעשיו בשנת 2019 לא שב לבצע עבירות. הנאשם ביטא נכונות לבצע עבודות שירות לתועלת הציבור, ולאור האמור, המליץ שירות המבחן לסיים את ההליך בהיעדר הרשעה לצד הטלת צו של"צ.

29. השתכנעתי כי מדובר בנאשם שניהל כל חייו אורח חיים נורמטיבי ושמר על יציבות תעסוקתית. עוד התרשמתי כי מעשה העבירה הינו חריג למאפייניו של הנאשם והוא אף לא שב לבצע עבירות נוספות במהלך ארבעת השנים

מאז ביצוע העבירה נשוא כתב אישום. דברים אלו מצאו ביטויים גם בתסקיר שירות המבחן שבא בהמלצה עונשית חינוכית ושיקומית בדמות ביצוע צו של"צ שמהווה תרומה לחברה ופיצוי על הנזק שהסב.

30. על המבקש לבטל את הרשעתו להוכיח קיומו של נזק קונקרטי שעלול להיגרם לפרנסתו כתוצאה מהרשעתו. כך נקבע ברע"פ 7224/14 **משה פרנסקי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (10/11/14): **"החובה להצביע על קיומו של נזק קונקרטי, מתיישבת עם אופיו המצומצם של החריג שעניינו הימנעות מהרשעה, אשר נועד לחול אך במקרים מיוחדים בהם קיימים טעמים כבדי משקל הנוגעים לצורכי שיקומו של הנאשם"**.

31. הלכה היא כי: **"אין להידרש לאפשרויות תיאורטיות, על פיהן עלול להיגרם נזק כלשהו בעתיד"**. ובעניין זה ראו רע"פ 5261/18 **דוידוף נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12/07/18) וכן רע"פ 54/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (26/01/15).

32. הנזק לו טוען המבקש בעניינו הוא פגיעה בפרנסתו בכך שהרשעתו תוביל לפיטוריו מעבודתו כמפקח בנייה, ותפגע באפשרויות קידום עתידיות. עוד טען לפגיעה בעבודתו כבעל רישיון לתיווך במקרקעין. עיון בתסקיר שירות המבחן ובמסמכים שהובאו בפני מעלים כי הרשעתו של הנאשם תגרום לפגיעה קונקרטית בעבודתו הנוכחית ובאפשרויות קידומו. הנאשם עוסק כמפקח בניה בוועדת "שרונים" - ועדה מרחבית לתכנון ובניה מזה כעשר שנים. ב"כ הנאשם הגיש מכתב מעסיקו של הנאשם ממנו נלמד כי בהינתן שתנאי מקדמי לכל מכרז בוועדה הינו היעדר עבר פלילי, הרי שהרשעתו תוביל ככל הנראה לפיטוריו ותפגע באפשרויות קידום עתידיות. לאור האמור, התרשמתי כי טענת הנאשם מבוססת על תשתית ראייתית סבירה ואינה בבחינת "תרחיש תיאורטי" (רע"פ 54/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (26/01/15)).

33. אכן, לא כל אימת שהרשעה עלולה לפגוע בתעסוקה, יש לקבוע מניה וביה כי הנאשם הוכיח קיומו של נזק קונקרטי. ואולם בעניינו שקלתי מספר נתונים שהובילו אותי למסקנה כי הנאשם עמד בנטל: **ראשית**, שירות המבחן התרשם כי הרשעת הנאשם עלולה לפגוע במקום עבודתו ובצירוף מכתב מהמעסיק כי הרשעתו עלולה להוביל לפיטוריו, כך שיש תשתית ראייתית לפגיעה במקום עבודתו. **שנית**, מדובר במקום עבודה בו עובד הנאשם מזה 10 שנים ולא מדובר בפגיעה אפשרית ביחס למקומות עבודה פוטנציאליים.

34. לאחר שקבעתי כי הרשעתו עלולה לגרום לנזק קונקרטי, אציין בקצרה כי לעניין טענתו שהרשעה תביא לשלילת רישיונו כמתווך, נקבע בפסיקת בית המשפט העליון כי ככל ששאלת הפגיעה בעיסוק תלויה בהחלטת ועדה מקצועית, הרי שהאינטרס הציבורי מחייב להותיר בידי אותה ועדה את החלטה בדבר כשירות אותו אדם לעסוק במקצוע. בעניין זה ראו למשל רע"פ 923/19 **פלונית נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (02/04/19) שם נקבע בעניינה של עורכת דין כי: **"משנמצא כי נאשם ביצע עבירה פלילית שעלולה להשפיע על כשירותו לעסוק במקצוע מסוים, מן הראוי כי הדבר יבחן על ידי הגורמים המוסמכים לכך"**. עוד התרשמתי כי עיסוקו כמתווך משני לעבודתו כמפקח בניה.

35. מלבד שני התנאים המצטברים שנקבעו בהלכת כתב, הוסיף ופירט שם השופט לזין מספר שיקולים מנחים שיש להביא בחשבון בדבר תוצאות ההרשעה ואלו הם:

"האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; (ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; (ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; (ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; (ה) הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; (ו) האם ביצוע העבירה על-ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; (ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; (ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; (ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. "

36. בבחינת השיקולים, מצאתי כי כולם פועלים לטובת הנאשם. **ראשית**, מדובר בעבירה ראשונה ויחידה של הנאשם. **שנית**, גם אם סוג העבירה ככלל אינו מאפשר ביטול הרשעה, נסיבות ביצועה החריגות אינן מלמדות על חומרה יתרה - מדובר בניסיון להסעת שב"ח אחד, שבסופו של יום לא נכנס לתוך מדינת ישראל ובכך יש כדי לאיין את פוטנציאל הנזק הגלום בעבירות מסוג זה. **שלישית**, לא נפגעו אחרים מביצוע העבירה. **רביעית**, מידת הפגיעה של העבירה באחרים נמוכה בהינתן כי השב"ח לא נכנס למדינת ישראל, אלא נעצר במחסום. **חמישית**, הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות נמוכה נוכח התרשמות שירות המבחן כי מדובר בנאשם נורמטיבי אשר מעשה העבירה הינו חריג למאפייניו. ובנוסף, העבירה בוצעה בשנת 2019 ומאז לא שב הנאשם לבצע עבירות. **שישית**, ביצוע העבירה על-ידי הנאשם לא משקף דפוס של התנהגות כרונית, משום שכאמור מדובר באירוע חריג על רקע אורחות חייו הנורמטיביים. **שביעית**, הנאשם נטל אחריות לביצוע העבירה כפי שהתרשם שירות המבחן, והתחרט עליה. התרשמתי כי מדובר בחרטה כנה, ובושה שחש הנאשם על מעשיו. **שמינית**, התרשמתי כי הרשעתו תפגע בדימוי העצמי של הנאשם כאדם נורמטיבי ובעבודתו במשרה ציבורית. **תשיעית**, מהמסמכים שהוצגו בפני, עולה כי ההרשעה תפגע בעבודתו.

37. סוף דבר, מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, אשר מתפקד באופן תקין במסגרות חייו השונות, לקח אחריות מלאה על מעשיו, המעשים בוצעו בשנת 2019 לפני למעלה מארבע שנים ומאז הנאשם לא ביצע עבירות נוספות, הביע חרטה, הורתע מההליך הפלילי, לא נלמד על נזקקות טיפולית בעניינו ושירות המבחן המליץ על אי הרשעתו. כמו כן, התרשמתי כי הרשעתו עלולה להביא לפיטוריו ולפגיעה בשיקומו. יובהר כי גם אם בית המשפט אינו מחויב לקבל את המלצות שירות המבחן, כפי שנקבע למשל ברע"פ 8748/10 **בדר נמירי נ'** **מדינת ישראל**, לא מצאתי בעניינו טעם טוב שלא לקבל את המלצתו.

38. לאור כל האמור לעיל, התרשמתי כי מדובר במקרה חריג המצדיק ביטול הרשעת הנאשם.

גזירת הדין

39. אשר על-כן, הריני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. צו של"צ בהיקף של 150 שעות במסגרת "בית הילדים אלעזרק" בנתניה בתפקיד תחזוקה. מובהר לנאשם כי אם לא יבצע את צו השל"צ כנדרש ניתן יהיה לגזור דינו מחדש.

ב. שירות המבחן יגיש בתוך 30 יום מהיום תכנית לביצוע צו השל"צ.

ג. צו מבחן לתקופה של כחצי שנה.

ד. הנאשם מוזהר, כי עליו לנהוג בהתאם לכללים ולתנאים שיקבע שירות המבחן, אחרת יופקע צו המבחן ואגזור את עונשו מחדש.

ה. הנאשם יחתום על התחייבות כספית שלא לעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל. התחייבות זו שתהא בסך של 5,000 ₪, תהא בתוקף ל-3 שנים מהיום. לא תחתם ההתחייבות בתוך 10 ימים, ייאסר הנאשם למשך חמישה ימים לשם כפיית חתימה על ההתחייבות.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ז' תמוז תשפ"ג, 26 יוני 2023, במעמד הצדדים.